

Сценарій вечорниць 8 клас

(стукіт у двері)

Василь. Добрий вечір, господине!

Горпина. Добрий вечір, Василю, а чого тобі треба?

Василь. Ой, дайте води напиться,
Бо так хочу їсти,
Що аж переночувати нема де!

Горпина. Щось не теє ти говориш,
Дивні слова, хлопче, мовиш.
Краще ось що нам скажи:
Що робити вмієш ти?

Василь. Можу ложку змайструвати
Ще й затанцювати,
А як буде ваша ласка –
Побрехеньки розказати.

Горпина. О, то це добре діло!
Заходь та й розказуй!

Василь. Ну, слухайте!
Поселились Федько й Катря у новім будинку.
Ставлять меблі, почепили на стіні картину.
Раптом чують трік і скрегіт у вечірній тиші.
Жінка вдарила в долоні:

- Вже шкребуться миші! Звідкіля вони так швидко:-
Дивиться на Федьку.

А той каже:

- То не миші, то сусід їсть редьку!

Дівчина 2. Ото ще побрехенька! (глузливо)
От мою послухайте!

Якби усі-усі моря та злить в одно між гір,
Якби з усіх-усіх дубів та зріс один до зір,
Якби з усіх-усіх сокир однісіньку зробіть,
Якби з усіх-усіх людей богатиря зліпить,
Якби сокиру ту до рук узяв той богатир
І дуба-велетня зрубав
Та в море кинув з гір –
ОТО БУЛЬКНУЛО Б!!!

Дівчина 3. А ви часом не з брехунівки?
(забігає захеканий хлопнць)

Горпина. Звідки ти тікав?
Чи, може, десь вже танцював?

Панас. Ой, ніде не танцював,

А від матінки тікав,
Що до вас на вечорниці
Мене не пускала..

Горпина. А що ж сталось, Панасе?

Панас. Била мене мати, ох, і біла... за те, що переказ на “п”ять” написав. А як діло було? Через дорогу картоплю колгоспну копали. Мати й каже:

Мати. Біжи, принеси, Панасе, прокатайся велосипедом. Візьми з собою мішечок. Набереш, покладеш на раму – і гайда додому.

Панас. Та як же? Це ж не наша!

Мати. Дурний ти! Колгосп наш?

Панас. Наш!

Мати. Ну, то й картопля наша! Тільки гляди – бригадир щоб не побачив.

Панас. А мені що? Став біля купи, в мішечок накидав, повісив на раму. І – газую назад. Тут основне, щоб однаково по обидва боки було. Кілька рейсів зробив – насобачився.

А на другий день у школі переказ “Діти – помічники старших”. То я оце все і описав. Як матері пособив після уроків. Вчителька мій твір похвалила. За мову твору поставила “п”ять”, а за зміст – сказала, щоб прийшла матір.

Мати прийшла зі школи, як столовий буряк, вся трясеться:

Мати. То я тебе красти вчу? Я злodingу виховую? А як матері щось на грам допоміг, то оте на всі “п”ять” треба було розписати?!

Панас. Так досі і не знаю: чи картоплі мало привіз, чи переказів на “п”ять” більше писати не треба.

(стукіт)

Горпина. А чого вам, хлопці!

Ява. Ось так ішли, хазяйко, гуляли,
Побачили світло та й завітали.

Павлуша. Були в одній хаті, там нас пригостили:
Капусти намастили, вареників з перцем дали
Та й з хати прогнали.

Дівчина 4. Ото ж не микайся, Грицю, на дурницю, бо дурниця боком вилізе.

Дівчина 5. Нащо нам музики, коли в нас довгі язики? Митько, оце я все хочу у тебе запитати, завіщо ти дітей лупцюєш?

Митько. Я їх не лупцюю, а виховую!

Дівчина 5. Виховуєш?

Митько. Еге ж ... Витька, наприклад, я колошмачу, щоб кирпу не гнув. У відмінники, бачте, пнеться... підлабузник.

Дівчина 5. А Юрка завіщо?

Митько. За язика... Плеще ним що треба і що не треба.

Дівчина 5. Ну, а Євгена?

Митько. О! Той взагалі добра штучка! Ніколи не підійде туди, де б”ються!

Дівчина 5. Чого ж ти тоді Сашка не виховуєш? Він же тебе дурником називає!
Митько. Е-е-е, Сашка не можна, Сашко сам виховувати уміє.

Параска. Ледве сі вилупилось, а таке вже мудре!

Горпина. Язиком що хоч роби, а рукам волі не давай!

Горпина. Рідна земле моя!

Отчий зоряний краю!

Де пшеничний розгін і вишневі сади,

Я веселками рук всю тебе обнімаю,

Щоб тобою в житті зоряніти завжди!